

Przedmowa

Tegoroczna, dwudniowa konferencja, w kontekście dzisiejszych problemów związanych z pracą, była jak najbardziej na czasie.

Transformacje ustrojowe w naszym kraju, które na dobre rozpoczęły się pod koniec lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku, były zaskoczeniem na polu pracy. Bezrobocie, jakie dotknęło nasz kraj, stawia człowieka w dramatycznej sytuacji nie tylko na polu gospodarczym, ale i społecznym a także moralnym. Nie są to sprawy obojętne także dla Kościoła, bo trzeba widzieć człowieka nie tylko w jego potrzebie materialnej, ale również duchowej. Utrata pracy czy niemożliwość jej zdobycia godzi przecież w podstawową komórkę życia społecznego – w rodzinę. Utrata pracy staje się symptomem istnienia w społeczności różnorodnych zakłóceń i nieporządku moralnego. Utrata pracy, mimo zawodowego przygotowania, godzi w całą osobowość człowieka. Praca człowieka i to na różnych polach to również wkład w dobro narodu i społeczeństwa.

Jakże wymowne są w tym problemie pracy słowa Ojca Świętego Jana Pawła II zamieszczone na samym wstępie encykliki „Laborem exercens” („O pracy ludzkiej”): „Z pracy swojej ma człowiek pożywać chleb codzienny¹ i poprzez pracę ma się przyczyniać do ciągłego rozwoju nauki i techniki, a zwłaszcza do nieustannego podnoszenia poziomu kulturalnego i moralnego społeczeństwa, w którym żyje jako członek braterskiej wspólnoty; praca zaś oznacza każdą działalność, jaką człowiek spełnia, bez względu na jej charakter i okoliczności, to znaczy każdą działalność człowieka, którą za pracę uznać można i uznać należy pośród całego bogactwa czynności, do jakich jest zdolny i dysponowany poprzez samą swoją naturę, poprzez samo człowieczeństwo. [...] Tak więc praca nosi na sobie szczególnie znamię człowieka i człowieczeństwa, znamię osoby działającej we wspólnocie osób – a znamię to stanowi jej wewnętrzną kwalifikację, konstytuuje niejako samą jej naturę”.

Tematyka tej konferencji w swoich różnorodnych wystąpieniach, referatach, opracowaniach to przybliżenie współczesnemu pokoleniu pól i zakresu pracy człowieka z przeszłości przede wszystkim na śląskiej ziemi. To także ukazanie, jak Kościół i jego różne instytucje angażowały człowieka przez jego pracę w tworzenie i pomnażanie dóbr kultury.

Dlatego należą się słowa podziękowania i wdzięczności organizatorom tej Konferencji, a także wszystkim referentom.

† Jan Wieczorek
Biskup Gliwicki

¹ Por. Ps 128[127],2; por. także Rdz 3,17 nn.; Prz 10,22; Wj 1,8–14; Jr 22,13.